

vilde ogsaa betragte det som uretfærdigt mod de mindre Bemidlede, som, ihvorvel det kan være mindre Summer, dog, da mange Vælle smaa gjøre en stor Ra, ere betydelige Lodtagere i Overformynderiet. Jeg vil tværtimod tillade mig her at udtale det Haab, at selv om det er forbundet med betydelig større Uleilighed for Overformynderiets Bestyrelse, selv om det maatte koste noget Mere i Bestyrelsesudgifter, at man dog ikke vil slye at udblaane sli- gere mindre, men flere Summer til mindre Saansøgere, idet det er givet, at det har stor Betydning for overordentlig mange Smaafolk, at de have en lille fast, efter almindelig Berægning uop- sigelig, Capital staaende i deres Eiendomme; thi det gjør dem uafhængige i mange Tilfælde, naar de ellers vilde være afhængige. Jeg kan ikke indsee, hvorfor man, naar man blot tager i tilbørlig Berægning og Betragtning de for- søgede Bestyrelsesudgifter, da vil slye f. Ex. at udblaane 500 Rd. til hundrede Personer, istæ- detfor 50,000 Rd. til een. Jeg troer, at i det første Tilfælde vil man gjøre en langt større Nytte med de 50,000 Rd., end man i det andet Tilfælde vil gjøre. Dersom derfor Forslaget under Nr. 24 skulde styrke den Ret- ning af Anvendelsen af Midlerne, vilde jeg i dobbelt Forstand beklage Forslagets Vedtagelse. I Slutningen af § 9 omtales der, at der aar- lig skal offentliggøres en Dpgjørelse af Over- formynderiets Tilstand ved Regnskabsaarets Ud- løb, hvoraf altsaa ogsaa vil fremgaae, som det udtryffeligt staaer nævnt, hvorledes Udblaanene ere foretagne, og jeg betragter det som givet, at det da ogsaa simpeltvæl vil blive oplyst, ikke blot hvor Meget der er udblaant, men hvor- mange Udblaan der har fundet Sted og til Hvormange, thi da vil man kunne kontrollere, om virkelig hele Bestyrelsen gaaer i den Ret- ning, som vi maae finde sund og rigtig efter samtlige vore smaa Forhold her i Landet, eller ikke. Jeg er glad ved denne Bestemmelse i § 9, og jeg nærer det Haab, at dersom Repræsen- tationen i det Hele taget vil see den Sag med tilbørligt Hensyn til de Forhold, hvorunder de fleste af vore Statsborgere leve, da vil den komme til at gjøre Fordring paa, at Bestyrel- sen gaaer i denne Retning; men dette kunne vi bedre have Indflydelse paa, naar vi forandre

§ 8 derhen, som jeg nævnte, at Forslaget under Nr. 20 tilsigter, end om vi lode den staae ganske usorandret. Min sidste Bemærkning har angaaet baade Forslaget under Nr. 24 og Nr. 25, da Nr. 25 ikke er fornødent, hvis Nr. 24 forkastes. Jeg seer forøvrigt ogsaa, at Nr. 25 er stillet saaledes, at det kun kommer til Af- stemning, hvis Forslaget under Nr. 24 ved- tages. Jeg skal indskrænke mig til disse Be- mærkninger.

S. Sage: Jeg synes ikke, at der for den ærede Justitsminister var Grund til, efter de Ytringer, der saaldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad), at finde Vanstæligheder ved en Overenskomst om Revisionsvæsenet; jeg troer, det er rigtigt først at see de Forslag formulerede, han finder det rigtigt at stille, og ikke ligesom forlods at an- tyde, at det vil blive vanstæligt at komme over- eens i den Sag; det letter ikke Afgjørelsen. Jeg vilde gjerne anbefale det Forslag, der er stillet under Nr. 19, som nys blev fraraadet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det er meget muligt, at enkelte Udtalelser saavel fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Abler) som fra den høitærede Justitsminister kunne have givet Anledning til den Tro, at man vilde vedtage et saadant Forslag navnlig af Hensyn til Finantserne. Naar jeg stemmer for dette Forslag, saa er det ingenlunde af Hensyn til Finantserne, men det er af Hensyn til Over- formynderiet. Jeg troer, at det har været meget uheldigt for Overformynderierne, at de tidligere være indskrænkede til at udsætte Pen- gene i faste Eiendomme, hvortil senere blev spøiet Creditforeningsobligationer, der jo ogsaa give Pant i faste Eiendomme og saaledes paa en Maade kunne betragtes lige med egentlige Panteobligationer; men ærede Medlemmer ville vistnok erindre, at der var en Tid her i Lan- det, hvor det var meget vanstæligt for Over- formynderierne at anbringe deres Penge sikkert i faste Eiendomme, fordi der i forskjellige Dele af Landet var en saa stor Overflod af Penge, at man ikke forlangte Pengene udsatte paa den Maade, som Overformynderierne maatte for- lange dem udsatte paa. Følgen deraf blev, at